

OD WYDAWNICTWA

Opracowanie nowej wersji komentarza stało się konieczne z powodu zmian ustawodawczych oraz wydania w 2009 r. przez Trybunał Konstytucyjny trzech wyroków o istotnym znaczeniu dla praktyki.

W dniu 12 lutego 2010 r. Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 40, poz. 228), która wchodzi w życie 17 czerwca 2010 r. Ustawa wprowadziła wiele postulowanych zmian, ale też dodała w art. 49 nowe ustępy 7–10, które są niejasne i budzą wątpliwości konstytucyjne, podobnie jak poprzednio niektóre przepisy ustawy z dnia 24 maja 2007 r. o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 112, poz. 769).

Zastrzeżenia zgłaszane wobec ustawy nowelizującej z dnia 24 maja 2007 r. okazały się uzasadnione. Wyrokiem z dnia 14 maja 2009 r. (K 21/08, OTK ZU 2009, ser. A, nr 5, poz. 67) Trybunał Konstytucyjny uznał za niezgodne z Konstytucją następujące przepisy znowelizowanej ustawy: art. 8 ust. 7 w zakresie, w jakim wyklucza możliwość odmowy przyjęcia wniosku o wszczęcie egzekucji lub podjęcia innych czynności wchodzących w zakres ustawowych zadań komornika, poza granicami właściwości sądu apelacyjnego; art. 32 ust. 7 w zakresie, w jakim przyznaje prezesowi sądu apelacyjnego uprawnienie do zobowiązania komornika do zatrudnienia wskazanego asesora komorniczego, oraz art. 40 ust. 2, art. 45 ust. 2 i art. 49a ust. 3 zwalniające Skarb Państwa w sprawach niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz sąd i prokuratora z zaliczki na wydatki i z opłat. Sentencja wyroku Trybunału Konstytucyjnego została opublikowana w dniu 2 czerwca 2009 r. (Dz.U. Nr 81, poz. 687) i z tym dniem wymienione przepisy przestały obowiązywać (art. 190 ust. 3 Konstytucji).

Wyrok z dnia 14 maja 2009 r., opatrzony obszernym uzasadnieniem, ma szczególne znaczenie, ponieważ Trybunał Konstytucyjny wyjaśnił w nim liczne zagadnienia prawne dotyczące zwłaszcza statusu prawnego komornika i finansowania egzekucji sądowej.

Trybunał Konstytucyjny już siedmiokrotnie badał zgodność z Konstytucją przepisów ustawy o komornikach sądowych i egzekucji, w wyrokach: z dnia 24 lutego 2003 r. (K 28/02, OTK ZU 2003, ser. A, nr 2, poz. 13); z dnia 3 grudnia

2003 r. (K 5/02, OTK ZU 2003, ser. A, nr 9, poz. 98); z dnia 17 maja 2005 r. (P 6/04, OTK ZU 2005, ser. A, nr 5, poz. 50); z dnia 8 maja 2006 r. (P 18/05, OTK ZU 2006, ser. A, nr 5, poz. 53); z dnia 24 lutego 2009 r. (SK 34/07, OTK ZU 2009, ser. A, nr 2, poz. 10); z dnia 14 maja 2009 r. (K 21/08, OTK ZU 2009, ser. A, nr 5, poz. 67) oraz z dnia 16 czerwca 2009 r. (SK 5/09, OTK ZU 2009, ser. A, nr 6, poz. 84).

Z wyroków Trybunału wynika, że chociaż Konstytucja obowiązuje od 1997 r., jeszcze nie utrwaliła się w powszechnej świadomości norma stanowiąca, że Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej. Przy pracach legislacyjnych punktem wyjścia powinna być zgodność przepisu z Konstytucją. Ustawodawca, dokonując kolejnej nowelizacji ustawy, ignoruje powyższą zasadę, wprowadzając nie tylko przepisy sprzeczne z Konstytucją, ale również przepisy niejasne, pozwalające na różną interpretację. Nie brakuje też luk. W nowelizowanej ustawie niektóre przepisy były zmieniane pod wpływem krytyki medialnej i wadliwego rozumienia zasad finansowania egzekucji sądowej. Zmieniając wielokrotnie zasady finansowania egzekucji sądowej, zapominano o tym, że od 1 stycznia 2002 r. cały państwowy system egzekucji sądowej finansowany jest z opłat, a komornik sądowy został zobowiązany do wykonywania czynności na własny rachunek.

Ustawa nowelizująca z dnia 12 lutego 2010 r., która wchodzi w życie 17 czerwca 2010 r., wprowadza zmiany dotyczące: art. 4 ust. 2; art. 7 ust. 2a i 2b; art. 11 ust. 3, 4, 6 i 7 (nowe brzmienie); art. 13 ust. 1 (nowe brzmienie); art. 13 ust. 1a i 1b; art. 13 ust. 4 (uchylony); art. 14 ust. 1 (nowe brzmienie); art. 14 ust. 2a; art. 15 ust. 2a; art. 15 ust. 3 pkt 1 (nowe brzmienie); art. 26 ust. 2 (nowe brzmienie); art. 27a ust. 4 (nowe brzmienie); art. 33a (uchylony); art. 49 ust. 1 (nowe brzmienie); art. 49 ust. 1a i 7–10; art. 72a; art. 74 ust. 2 (nowe brzmienie), art. 74 ust. 4 (nowe brzmienie); art. 75 (nowe brzmienie); art. 75a–75n; art. 78 ust. 2 (nowe brzmienie); art. 78a (uchylony). W komentarzu tekst ustawy został ujednolicony z uwzględnieniem wymienionych przepisów.

Oddajemy do rąk Czytelników nowe, już trzecie wydanie komentarza z nadzieją, że ułatwi on rozumienie i stosowanie przepisów znowelizowanej ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.